

POWIATEK (2) *sb m*

A sg powiatek (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „powiat” ‘instytucja sądu ziemskiego lub grodzkiego’; tu: rozprawa sądowa; z neutralizacją funkcji deminutywnej (2) : domini decreverunt penam nystane [lege: nie stanie] decernentes contra eosdem fideiussores citare ad diem crastinum alias napowyathek, qui iterum citati sunt napowyathek et ibidem eodem die prefati fideiussores postquam termino paruerunt coram [...] avvocato in iudicio bannito. ZapMaz II Ł 1/106v.

Cf POWIACIK

SBu